

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

iv. De interdicto personali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

Clemen. Ex frequentibus. cit. hoc ipsum satis exprimitur, ubi præcipitur religiosis, vt obseruent interdicta omnia, quæ obseruantur ab Ecclesia Cathedrali, vel ab Ecclesia Matrice, vel ab Ecclesia parochiali; & hoc non solum si interdictum hoc latum sit à Sede Apostolica, sed etiam ab ordinarijs locorum, & à Concilijs provincialibus; & quoscuque contra facientes eo ipso excommunicatos esse decernit dicta Clementina. Adde tamen, Quod si aliqua religio post Concil. Tridentini, & dictæ Clement. Ex frequentibus, Constitutionem, super hac re à Summo Pontifice speciale privilegium haberet, aut etiam laici tale privilegium obtinerent, non tenebantur ad huiusmodi interdictum seruandum, argum. cap. fin. de sent. excomm. lib. 6. & cap. licet, de privileg. lib. 6. Quam facultatem solus Papa concedere potest, vt docent gloss. in c. Ad hæc. 5. & ibi Panorm. de appell. & Quintil. Mandos. in tract. Signatur. grat. de licent. quas refert, ac sequitur Vgolin. de cens. Eccles. Tabul. 5. §. 2. num. 1. & de generali interdicto loci hæc dicta sunt, plura enim legi possunt lib. 3. capit. 33. excommunicatione decima tertia, ubi dictam Clementinam, Ex frequentibus, de sentent. excomm. latius explicauimus.

De interdicto Personali. Cap. IIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Interdictum personale quidnam sit, & quotuplex.
- 2 Persona omnes in quocunque interdicto expressa, sic ea sententia ligantur, vt nullibi Diuinis interesse possint.
- 3 Interdicto generali populi qualiter singuli censeantur interdicti.
- 4 Interdicti generaliter, licet quamdiu sunt de populo illo, interdicti sint, si tamen desinant esse de illo populo, hoc ipso desinunt esse interdicti.
- 5 Domicilium in alterum locum voluntariè transferens, quædo adhuc maneat interdictus.
- 6 Bannitus in perpetuum in alium locum non interdictum desinit esse de populo interdicto.
- 7 Interdicto de populo existens, si ingrediatur religionem, post professionem desinit esse interdictus, & quare.
- 8 Interdicto populo, qui de nouo veniunt, & de populo illo sunt, interdicti etiam censeantur.
- 9 Interdicti generaliter quinam dicendi.
- 10 Interdicti specialiter quinam sint.
- 11 Interdicti nominatim quinam habendi.
- 12 Interdicto generali ligantur omnes illi, qui sunt de populo interdicto, etiam si innocentes sint.
- 13 Interdicto generali ligantur etiam absentes, qui de illo populo sunt.
- 14 Interdicto generali comprehenduntur etiam Nobiles, & Duces, si membra sint populi interdicti.
- 15 Interdicto generali populi non ligantur persone Ecclesiasticae.
- 16 Interdicto generali populi non est interdictus locus.
- 17 Interdicto alterutro populo, an qui ciues sunt, veriusque populi, etiam ipsi interdicti sint.
- 18 Scribi potest quis in aliquam Ciuitatem, & populum, varijs modis, & quinam illi sint.
- 19 Interdicto populo, an interdicti sint habitantes ibi ad tempus pro suis negotijs, si non sint de illo populo.
- 20 Interdicta vniuersitate, etiam qui studiorum gratia ibi commorantur, interdicti sunt.
- 21 Interdicto generali populi non censeantur interdicti infantes ratione carentes, & quæ huius ratio sit.
- 22 Infantes in Ecclesia tempore interdicti sepeliri non possunt, & quare.
- 23 Interdicto populo Ciuitatis, an, & quando habitantes in suburbijs illius interdicti censeantur.

- 24 Interdictum contra Clerum latum Ecclesiam, quæ ad Clericos interdictos pertinet, non comprehendit.
- 25 Interdicto Clero, populus ad illam Ecclesiam pertinens nõ intelligitur interdictus.
- 26 Interdicto Capitulo, seu Collegio Clericorum, omnes etiam absentes ad Capitulum pertinentes sunt interdicti.
- 27 Interdicto Clero alicuius loci, comprehenduntur omnes habitantes primam tonsuram, dignitates, & beneficia.
- 28 Interdicta familia alicuius, etiam includitur Clericus eiusdem familiae.
- 29 Interdicto Clero, an comprehendantur religiosi.
- 30 Interdicto Collegio Doctorum, solum Doctores laici Collegij, non autem Clerici interdicti sunt.
- 31 Persona singularis qualiter interdicti possit, & solet.
- 32 Interdictus ab exercitio actus Subdiaconatus actum Diaconatus exercere nequit.

Est autem interdictum personale, quo personæ tantum & non loca interdicuntur, quod bifariam diuiditur: Quoddam enim est generale, aliquam hominum vniuersitatem interdicens, nempe populum, ciues, incolas, Collegium, Clerum; vt enim communiter tradunt Scriptores; propter peccatum Regis totus populus Regni, aut propter delictum domini, totus populus Ciuitatis, aut Castris interdicti potest; Quoddam verò est speciale, aliquam certam, vel incertam personam, vel aliquas certas, vel incertas personas interdicens, vt interdicens eum, vel eos, qui hoc, aut illud fecerint, aut facient; & hoc ob delictum personæ, aut personarum, quæ vel ex nomine, vel alia circumlocutione interdicuntur, imponitur. Circa hoc ergo interdictum personale.

Primo, ac principaliter dicendum est, Quod personæ omnes expressæ in ipso interdicto, siue generaliter, siue singulariter, tali sententia ligantur, ita vt non solum cum alijs in populo in communi, sed etiam nec seorsum, aut ibi, aut alibi interesse possint Diuinis, aut ea celebrare, vt habent expressè in cap. si sententia, de sentent. excomm. lib. 6. Palud. 4. dist. 18. quæst. 8. in art. 1. principali, §. Quantum ad secundum, Conclus. 1. S. Anton. 3. par. num. 27. de interd. cap. 3. Summa Astensis, par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. quæst. 4. Tabiena, verbo, interdictum, 1. §. Quarto. Mart. Ledesin. 2. 4. q. 26. tract. de suspens. art. 2. Notab. 3. Nauar. in Manual. cap. 27. num. 167. Cottar. in cap. alma mater, par. 2. §. 1. num. 6. versic. Quod si personæ, de sent. excomm. lib. 6. Sotus. 4. dist. 22. quæst. 3. art. 1. Conclus. 1. Simon Maiol. lib. 3. de irreg. ca. 20. in princip. Alphons. Vuald. tit. de interdicto, num. 170. Henriquez libr. 13. de excomm. & interd. cap. 42. §. 2. Vgolin. de Censur. Eccles. Tab. 5. cap. 12. §. 1. & DD. in d. cap. si sententia, versic. Non debent alicubi, vt Gemin. nu. 4. Franc. Notab. 4. ubi obseruandum est, quod licet interdicto generali populi non interdicantur singuli tanquam persone singulares, sed tanquam pars populi solum, prohibentur tamen singuli singulariter interesse Diuinis. Cuius rei rationem asserit Calderin. tract. de interdicto memb. 2. num. 30. quia interdicto prohibentur quædam actiones, actiones verò sunt singulatum suppositorum, & non vniuersitatis, ideoque quamuis interdictum cadat super singulos, quatenus sunt vnum aliquod in vniuersitate, hoc ipso tamen quod eos afficit, impedit, ne etiam singulariter Diuinis interesse possint. Quæ ratio desumpta est ex verbis d. c. si sententia.

Notandum etiam est, differentiam esse inter interdictos generaliter, & specialiter, seu particulariter interdictos; quod generaliter interdicti licet quamdiu sunt de illo populo interdicto, non possint interesse Diuinis, neque in locis ipsius populi interdicti, neque in alijs locis, ita vt quocunque vadant, secum deferunt suam sententiam: si tamen ita se transferant ad alium locum, vt omnino domicilium mutant, & desinant esse de illo populo, hoc ipso desinunt esse interdicti, propter rationem iam dictam; Quia generale interdictum populi cadit super eos singulos, quatenus faciunt vniuersitatem. Specialiter autem interdi-

cti, quo cunque vadunt commutando domicilium, & desinendo esse de populo interdicto, & incipiendo esse de alio populo, semper manent interdicti, quousque absoluatur; Quia interdictum speciale, seu particulare afficit personas in se, & non quatenus sunt aliquid populi, Ex quibus sequitur, in interdicto speciali parum referre mutationem loci, aut populi in generali autem interdicto multum referre mutationem populi, mutationem vero solius loci parum aut nihil, nisi quatenus redundat in mutationem populi. Quam doctrinam tradunt Calderia, tract. de interd. membr. 2. num. 33. S. Anton. 3. par. tit. 27. de Interd. cap. 3. versio. item si aliquis, Summa Astenfis par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. q. 5. Angelica, in verbo, Interdictum, 1. nu. 1. in fine. Tabiena, verbo, interdictum, 1. §. Decimo, Syluest. verbo, Interdictum, 2. §. 9. Rosella verbo, Interdictum, 1. §. 6. Alphons. Viuald. tit. de Interd. num. 170. & numer. 185. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. capit. 4. §. 2. & Pal. 4. dist. 18. quest. 8. in art. 1. principali. §. Quantum ad secundum, in fine ubi etiam aliam rationem affert, quia alias sequeretur, quod si successiue succederet alius populus, iste populus, qui succedit, non esse interdictus, quod est falsum, quia populus qui succedit est idem numero populus qui precessit. Sicut enim est vna numero aqua quamuis conuue varietur, & quae accedit reputatur eadem, & quae recedit diuersa; sic in populo interdicto, quicumque incipit esse de nouo de hoc populo, hoc ipso fit interdictus sine noua sententiae prolatione; & e contra, quando desinit de nouo esse de populo, desinit esse interdictus; Quia si aliter esset, tunc si populus, ad quem talis de nouo accedit esset interdictus, ipse esset ligatus duplici interdicto, contra intentionem ferentium qui volebant ligare illos qui non erant: Adde etiam ibidem Palu. quod etiam mortuis omnibus primis de populo qui interdictus erat, & de populo gatus, immo etiam qui nascuntur ex interdictis primis, reputantur hi etiam interdicti, sicut si essent nati, & de populo illo, tempore quo latum erat interdictum; Quia vniuersitas in quantum huiusmodi interdictatur, & non personae singulares, nisi per accidens. Quod autem dicitur in cap. si sententia, §. siua. de sent. excomm. lib. 6. quod singuli extraneos de populo interdicto non admittuntur ad Diuina, hoc est, quia non recedunt animo illam populum deserendi; tunc enim verum est quam iuu sunt de populo interdicto, sunt interdicti, non autem postquam desinunt esse de populo interdicto. Et hoc, quod diximus, locum habet etiam si omnes mutati sint, qui erant tempore interdicti lati, iuxta ea quae notat glo. in cap. si sententia, in verbo, Non competens, de sent. excomm. lib. 6. dummodo, per partes mutati sint. Habet enim se interdictum generale hominum, sicut interdictum generale loci; at posito interdicto vniuersali loci, non modo in Ecclesijs tunc constructis, verum etiam & in ijs, quae deinceps construuntur diuina prohibita sunt, vt docet Panorm. in ca. cum in partibus, num. 1. vers. Et est ratio, de verb. significat. Ceterum si vniuersus populus interdictus alicuius loci totus extinctus sit, nemine superstitite, qui postea eo ad habitandum venerint, interdicti non erunt, ex Vgolin. de censuris Eccles. Tab. 5. cap. 20. §. 3. num. 2. Ratio est: quia ex eo populo, & vniuersitate non sunt, quae prorsus interij. Et enim, etsi nauis per partes resecta eadem nauis esse, censetur, non tamen eadem esse dicitur, si dissoluta tota sit, & iterum reficiatur; sicut etiam nec domus omnino collapsa, si iterum construatur, vt dicitur in l. quid tamen, §. in nauis, ff. quibus modis usufructus amittatur, & Collegium esse delisse dicitur, sublati omnibus ex eo, vt ait glo. in l. si cur, §. fin. in verbo, Nomen vniuersitatis, ff. quod cuiusque vniuersitatis nomine. Vnde extincta vniuersitate tota vniuersitas, quae eo venerit ad habitandum, interdicta non erit.

5 Ex quibus DD. superius allati communiter inferunt. Primo Quod qui voluntarie se transfert, & domicilium in alium locum, vt efficitur de populo alterius loci, desinit esse interdictus. Quia cessat in eo causa efficiens, & conferuans. Sic Ioan. Calderio. Palud. S. Anton. Angelica, Tabiena, Syluester, & Henriquez locis proximè citatis, & Couar. in capit. Alma mater, par. 2. §. 1. numer. 6. versicul.

Quod si persona, de sent. excomm. lib. 6. & lib. 2. var. re. solut. cap. 8. num. 9. & 10. Alphonsus Viuald. cit. num. 170. & Corona Confess. tit. de interdicto §. Nota decimo, quicquid Astenfis in Summa par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. quae §. falso pueret talem interdictum etiam manere, donec sententia circa eum relaxetur: cuius sententia vera est, quando talis in culpa fuerat, aliorum vero quando inculpabilis fuerat.

6 Secundo, Idem dicendum est de eo, qui coacte transfert domicilium, vt est ille, qui est deportatus, vel qui relegatur, aut bannitur in perpetuum, quia hoc ipso quod in perpetuum separatur ab alio populo, non censetur esse amplius de illo populo; Quod verum est quando non fit in culpa vel specialiter interdictus; secus autem si ad tempus bannitur, ex Ioan. Calder. & Tabiena ubi supra, S. Anton. 3. par. tit. 27. de Interdicto, cap. 3. Angelica, in verbo, interdictum, 1. numer. 3. Vgol. Tab. 5. c. 20. §. 4. Syluestro, verbo, interdictum, 2. §. Decimum, Alphonsus Viuald. cit. nu. 171. Quia ad huc censetur de populo illo, l. relegati, ff. de interdict. & relegatis.

7 Tertio, Existens de populo interdicto si ingreditur Religionem post professionem desinit esse interdictus, quia per professionem solemnem in religione approbata desinit esse de populo, & consequenter post emissam professionem ad ordines omnes promoueri poterit, etiam si populus ille maneat interdictus; ante professionem vero tutum consilium est, vt non ordinetur, ex Ioan. Calderio, S. Anton. Tabiena, ubi supra, Syluest. verbo, interdictum, 2. §. 11. Anchar. & Gemin. in capit. si sententia, de sent. excomm. lib. 6. Fede, de Sen. conf. 32. Angelica, verbo, interdictum, 1. num. 10. Maiol. lib. 3. de irregul. cap. 20. num. 3. Vgolin. Tab. 5. cap. 20. §. 4. num. 2. Alphons. Viuald. cit. numer. 172. Summa Corona, cit. Norab. 10. Quibus addo, quod licet etiam per susceptionem ordinis praesertim facti, homo desinat esse de populo tamen existens de populo interdicto ad ordines promoueri non potest, quia ordinaretur cum sit interdictus, & consequenter fieret irregularis, sed necesse est, vt prius desinat esse de populo interdicto, vt postea ordinari valeat.

8 Quarto, Interdicto populo, seu vniuersitate aliqua, si alij de nouo veniant, & fiant de populo interdicto, interdicti sunt, sicut & alij; quia facti sunt membra, & pars illius corporis, & communitatis, & ideo debent eodem iure censei, argum. cap. 1. dist. 12. Ioan. Calderio. tract. de interdicto, membr. 2. Palud. 4. dist. 18. q. 8. in art. 1. principali, §. Quantum ad secundum, conclus. 1. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, cap. 3. Angelica, verbo, interdictum, 1. num. 2. Tabiena, verbo, interdictum, 1. §. Decimo. Henriquez lib. 13. de excomm. de interdicto, cap. 42. §. 2. Ioan. Andr. in cap. si sententia, de sent. excomm. lib. 6. & Anchar. & Franc. ibi, Panorm. in c. Quoniam, num. 1. de offic. ordin. Vgol. cit. §. 3. nu. 1. Alphons. Viuald. cit. num. 185. Nec obstat, quod praecesserat sententia, quia lata fuit contra vniuersitatem, vel populum, qui non mutatur nouis populis superuenientibus, sicut nec flumini, nouis aquis sibi succedentibus.

9 Secundo principaliter in hoc personali interdicto, nonnulli dicuntur esse generaliter interdicti, alij specialiter, seu particulariter, alij vero nominatim.

Generaliter interdicti sunt illi omnes, qui in interdicto generali populi, vel vniuersitatis comprehenduntur, & sunt aliqui, seu pars ipsius populi, vel vniuersitatis, & causam interdicti non dederunt, prout auctores communitate tradunt. Addidi, & causam interdicti non dederunt, siquidem, vt dicantur interdicti generaliter, necessarium est, vt non sint culpabiles in illo delicto, ob quod interdictum latum est, tunc enim interdicti essent specialiter & non generaliter, ex communi Doctorum consensu.

10 Specialiter autem interdicti sunt isti;

Primo, Illi, qui specialiter interdicuntur, vt quando interdicuntur familia, familia enim non facit vniuersitatem, nec vnum quid proprie, aut collegium. Hoc autem interdictum familiae esse speciale clare docet Palud. 4. dist. 18. q. 3. in art. 1. principali §. Quantum ad primum, Conclus. 1. in fine, & §. Quantum ad secundum, Conclus. 4. in fine.

Secundo

Secundo, Quicumque in generali interdicto erant culpabiles, illi omnes intelliguntur specialiter interdicti, sic Calderin. tract. de interdicto, memb. 2. num. 33. & S. Anton. 3. par. tit. 27. de suspensione, cap. 3. ver. Item si aliquis, Tabiena, verbo interdictum 1. §. Decimo, & alij suspensionis relati. Et hoc locum habet, siue hoc interdictum generale fuerit locale, siue personale, semper enim, qui culpabiles erant, specialiter interdicti sunt. Id quod de generali interdicto loci expresse colligitur ex cap. si sententia, de sent. excomm. lib. 6. Martino Ledesm. 2. 4. quest. 16. art. 2. tract. de Suspensione Notab. 3. Soto 4. d. 22. quest. 3. art. 1. Concl. 1. Angelica, in verbo interdictum 2. S. Anto. 3. par. tit. 27. cap. 3. ver. Item interdicto loco, Tabiena, verbo interdictum 1. §. Decimo Navar. in Man. cap. 27. num. 167. ergo id multo magis locum habebit in interdicto generali personali.

Tertio, interdicti specialiter, seu singulariter dicuntur illi, qui in propria persona, id est, sine socijs interdicti fuerunt.

11 *Nominatim* autem interdictos Innoc. in capit. in Lateranensi, de praben. putat illos omnes esse, de quibus constat, quod sint interdicti. Hinc Calderinus vbi supra, tract. de interdicto, memb. 1. num. 10. infert, interdicto aliquo Communi, seu Vniuersitate aliqua, vel populo, singulos quos constat de Vniuersitate, aut populo illo esse, etiam nominatim interdictos censeri, saltem post sententia demunciationem, quandoquidem constat hos omnes interdictos esse; Nam in huiusmodi interdictis inueniuntur duae circumstantiae indubitabiles, quae vicem nominis proprii gerunt, vna est, istos esse de hoc populo; altera est, hunc populum esse interdictum. Alij tamen ab eodem Calderino relati dicunt illud Innocenij dictum intelligi solum de illis, qui fuerunt culpabiles, quorum dolus, culpa, vel fraude latum est interdictum, vel qui consilium, aut fauorem praebuerunt. Quae tamen vtraque sententia, penam hanc, non modo sine necessitate, sed etiam sine probabili ratione, vel iuris auctoritate, mihi nimis ampliare videtur; Nam si Calderini sententiam sequamur, etiam generaliter interdicti, nominatim erunt interdicti: si autem sequamur alteram, specialiter interdicti, etiam nominatim interdicti erunt. Solum igitur *Nominatim* interdictus ille censetur, qui expressus est, aut nomine proprio, aut demonstratione, aut circumlocutione sufficienter designante personam illam determinate, vt habetur in calice ex quadam, & ibi gloss. in verbo Demonstratio, de testib. & attestatio. aut qui iudicij aequipollentibus designatibus certam personam exprimitur, arg. c. Tua nos, & ibi gloss. in verbo, aequipollentibus, de consang. & affinit. & notat Tabiena, in verbo interdictum 1. §. Quarto.

12 *Tertio* principaliter Quoad eos, qui interdicto generali ligantur, aliqua certa sunt, aliqua vero controuersa. *Primo* enim certum est, huiusmodi interdicto generali ligari illos omnes, qui & sunt de populo illo, & apud illum habitant, etiam si sint innocentes, immo etiam si contradixerint illi delicto, etiam mulieres, qui nihil sciuerunt: id quod colligi videtur ex cap. si sententia, de sent. excomm. lib. 6. & expresse ibidem tradit Dominicus, & idem habet Ioan. Andr. in cap. si sententia, vbi reprehendit quosdam Religiosos affirmantes hoc interdicto generali non comprehendi innocentes, contra quos docet innocetes etiam interdicto ligari posse, idque iure expressum esse docent, in cap. Non est vobis, de sponsal. & in d. capit. si sententia. Quam etiam doctrinam probant Ioan. Calderin. vbi supra, Tabiena, in verbo interdictum 1. §. Decimo, S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, cap. 3. versic. item de absent. Angelica, verbo interdictum 1. numer. 6. Syluest. verbo interdictum 2. §. 18. Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 5. cap. 20. §. 2. Navarr. in Manuali, capitulo 27. numero 168. & Henriquez libro 13. de excommunicat. & interd. capitulo 42. §. 2. Simon Maiol. libro 3. de irregular. capitulo 20. numero 1. in fine, & Armillia, verbo interdictum, numero 16.

13 *Secundo*, eodem interdicto, ligantur etiam alij, qui sunt de illo populo licet absentes sint, sic Ioan. Andr. in d. capit. si sententia Calderin. vbi supra. S. Antonin. Syluest. verbo

interdictum 2. §. 12. & Tabiena, Henriquez, & Maiol. locis proximè allatis. Et probari potest; tum, quia absentes sunt de illo populo interdicto, & populus ille interdictus est, & proinde ipsi etiam interdicti sunt; tum, quia si isti redierint ad suum populum, & ad cohabitandum illic, sine dubio interdicti essent, non minus ac illi, qui sunt de illo populo praesentes; cum tamen per istam cohabitationem non reciperent vllam nouam conditionem propter quam deberent esse interdicti, quam prius non habebant; ergo eodem modo interdicti sunt, quamuis non accedant, nec cohabitent.

14 *Tertio*, viri Nobiles, & Titulares, vt Dnces Marchiones Comites, Barones, & similes, si sint membra populi interdicti, etiam ipsi interdicto populi ligantur; Quia licet sint membra nobilia, sunt tamen vera membra, & eiusdem corporis pars, sic Calderin. tract. de interdicto, memb. 2. S. Anton. 3. par. tit. 27. cap. 3. in fin. Tabiena, verbo interdictum 1. §. 8. Syluest. vbi supra, §. 14. Alphonfus Vivald. tit. de interdict. num. 165. Henriquez lib. 13. de excomm. & interdict. cap. 42. §. 2. Vgolin. de censur. eccles. Tab. 5. cap. 20. §. 2. An vero huiusmodi viri sint membra illius populi nec ne, ex hoc cognosci potest, quod vel subeant eadem onera, quae populus ille, vel participant de honoribus, vel muneribus publicis, sicut alij, qui sunt de populo. Immo etiam si isti viri Nobiles essent per privilegium exempti ab oneribus, vel ab honoribus, adhuc non desinunt esse de populo, quia hoc ipso quod per privilegium sunt exempti manifestè conuincitur eos esse de populo illo, & solum liberos esse ab ijs rebus, a quibus sunt per privilegium exempti. Id quod procedit etiam si ab omnibus tam rerum, quam personarum oneribus exempti sunt; Nam exemptio illa ad personam, ac res profanas respectum habet, non autem ad Diuina, nisi contrarium de mente interdicens constet, ex Calder. tract. de interdicto, membr. 2. versiculo sed quid si existens de populo, & Philip. Franco, in capit. si sententia, §. cum verò, Notab. 1. de sentent. excomm. lib. 6. Vgolin. de censuris Eccles. Tab. 5. capitulo 20. §. 2. Excipio vnum casum, scilicet, quando per Privilegium, aut per Consuetudinem praescriptam isti facti essent omnino sui iuris, ita vt in nullo participarent cum populo, nec a populo illo penderent, quia tunc nullo modo sunt de populo, & consequenter non sunt cum illo interdicti, vt ex DD. allatis colligitur.

15 *Quarto*, certum est, Clerum, & personas Ecclesiasticas sub interdicto generali populi non comprehendi, & de Clero id habetur expresse, in capit. si sententia, & ibi gloss. in verbo Econuerso, de sentent. excomm. libro 6. Ratio est manifesta: quia Clerus non est pars populi, glo. vbi supra, & Decius in capitulo 1. de prabend. De alijs personis Ecclesiasticis colligitur ex identitate rationis, quia isti non sunt pars populi, sic DD. communiter, Ioan. Calderin. de Eccles. interdict. memb. 2. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, capitulo 3. circa med. Angelica, verbo interdictum 1. numer. 1. Tabiena, verbo interdictum 1. numer. 9. §. clauo. Martin. Ledesm. 2. 4. quest. 16. artic. 2. tract. de interdict. versicul. Tertio considerandum. Navar. in Manuali, cap. 27. numer. 167. Couar. in capitulo Alma mater, par. 2. §. 1. numer. 7. de sentent. excommunic. lib. 6. vbi ait esse communem DD. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. capitulo 42. §. 3. & Vgolin. de censur. Eccles. Tabul. 5. cap. 20. §. 5.

16 *Quinto*, certum est, interdicto populo, vel Vniuersitate loci, non esse interdictum locum ipsum, vnde ex communi omnium DD. sententia possunt Clerici, qui sunt in illo populo interdicto, celebrare omnia officia diuina; solum est dubium, an possint ea celebrare absque moderatione capitulo Alma mater, de sentent. excommunic. lib. 6. id est, an possint ea celebrare apertis ianuis, alta voce, pulsatis campanis. Calderin. tract. de interd. memb. 2. num. 33. & Tabiena, verbo interdictum 1. §. Nono. dicunt Clericos de iure scripto hoc posse, quia nullo iure reperitur prohibitum, non debere tamen hoc facere propter periculum, ne homines interdicti inuitati pulsam panarum, videntes ianuas apertas, inde occasionem sumant violandi interdicti, sicque parvipenderetur censura Ecclesiastica, &

quod imperetur nerius Ecclesiastica discipline, quod consilium valde rationale est, antequam placet, quamuis Angelica, in verbo interdictum 1. num. 1. talem moderatorem non approbet.

17 *Dubium* autem est primo de illis, qui sunt ciues duarum Ciuitatum, vel pertinent ad duos diuersos populos; vt sunt communiter illi, qui cum sine de aliquo populo, & vt plurimum degunt cum illo populo, honoris tamen gratia affiscuntur ad alium populum, quomodo precipui quique Principes totius Italiae sunt asciti in Ciues, & Nobiles Venetos; An huiusmodi interdictio alterutro populo, ipsi censendi sint interdicti? In qua re communior opinio videtur esse; quod tales sint interdicti. sic Calderin. tract. de interdicto, memb. 2. numero 39. Angelica, verbo interdictum 1. num. 4. Tabiena, verbo interdictum 1. §. Decimo. Rosella, verbo interdictum 1. num. 8. & alij, quos ipsi citat, quorum ratio est, quia qui sentit commodum, etiam & incommodum pariceps esse debet, cap. Qui sentit, de regul. iur. lib. 6. Alij vero, vt Syluester, verbo interdictum 2. numer. 17. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. cap. 42. §. 2. dicunt, tales interdictos non esse, nisi fuerint in culpa. Ratio est, quia non potest quis simul esse interdictus, & non interdictus; At vero, cum iste sit ciuis duorum Ciuitatum, non est maior ratio, quod cum populo interdicto censendus sit interdictus, quam cum populo libero liber ab interdicto dicatur. Nec valet ratio Calderin in contrarium, si quidem, optimè in eum retorqueri potest, vt qui sentit incommodum, etiam & commodum sentiat; vnde cum iste sentit incommodum populi liberi ab interdicto, etiam & libertatis commodum sentire debet.

18 *Ceterum*, meo iudicio, haec Doctorum dissentio facile distinctione hac facta reconciliari poterit; Duobus namque modis in alium populum, seu in aliam Ciuitatem ascribi quis potest; vno modo honoris tantum gratia, & pro ceteris rationibus, vt communiter puto esse de ijs, qui in ciues Venetos ascribuntur; & tunc quia nullum omnino, vel ferè nullum ex hac ascriptione commodum reportant, nullo modo incommodum interdicti sentire debet: Alio modo ita ascribuntur in alium populum, vt inde notabiles utilitates, & commoda reportarent, vt qui cum hac ascriptione mutant sedem, & habitarent in loco, in quo ascripti sunt, ibique particeps honorum, & dignitatum essent; & de his res valde dubia mihi videtur, & valde probabile est ligari interdicto ipsius populi, in quem ascripti sunt, quia magis esse videntur de illo populo, cui sunt ascripti, quam de suo populo in quo nati sunt. Quod si quis esset, qui medio quodam modo se haberet, id est, particeps aliquid honoris, & commodi, aut etiam incommodi; de huiusmodi probabilis est Syluestri sententia, quia non amittitur, & fauorem populi non interdicti, cuius est pars.

19 *Dubium* secundum esse potest de habitantibus in populo, vel Vniuersitate interdicta, qui non sunt de illo populo, aut Vniuersitate, sed solum ibi habitant ad tempus, pro suis negotijs, an hi intelligantur interdicti, interdicto illo populo, cum quo habitant. Respondetur ex communi DD. sententia non esse interdictos. sic Ioan. Calderin. vbi supra. §. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, cap. 1. versicul. item si talis. Syluester, verbo interdictum 2. versicul. Decimo tertium. Tabiena, verbo interdictum 1. §. Decimo. in fine. Angelica, verbo interdictum 1. num. 4. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. cap. 42. §. 3. Nau. in Man. cap. 27. num. 167. Et quando interdictetur solus populus. Felicianus Episcopus Scalensis in Enchiridio de Centurijs, capit. 7. Simon Maiol. lib. 3. de irregul. capit. 20. numero 2. Vgolin. de Censur. Eccles. Tab. 5. capit. 20. §. 3. num. 3. & colligitur ex cap. si sententia, §. cum vero, vers. Singulares ex eo persona, de sentent. excomm. lib. 6. & Anchar. ibi. Populo enim loci interdicto, singulares ex eo personas Pontifex interdictas esse dicit. ergo secus, si non sint ex eo populo. Excipio tamen eos, qui essent culpabiles, isti enim essent interdicti. Ratio est, quia in interdicto generali populi illi, qui sunt culpabiles, pro specialiter interdicti habentur, vt supra dictum est, arg. cap. fina. §. illis

etiam, de sent. excomm. lib. 6. & c. penult. §. fina. de priuileg. lib. 6. & cap. Quod nonnullis, de priuileg. in antiq. Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 5. ca. 20. §. 4. num. 1. in fine, & ad interdictum speciale parum refert esse de illo populo, vel de alio; Qui vero non sunt culpabiles, generaliter interdicuntur; interdictum autem generale cadit super vniuersos, & non supra singulos, nisi quatenus sint pars aliquae vniuersi; At vero isti, qui non sunt de populo, seu de Vniuersitate interdicta, non sunt pars ipsius populi, vel Vniuersitatis, ideoque de populo interdicto esse non censentur.

20 *Hinc* inferit Vgolin. vbi supra, quod sicut qui sit interdicti gratia alicubi commorantur, interdicta Vniuersitate, et quia sunt, interdicti sunt, quamuis tempore interdicti non praesentes non adsint; ita contrario discipuli, qui studium gratia Bononiae commorantur, interdicto Bononiensi populo, interdicti ipsi non erunt, atque idcirco officij Diuini interesse, & Sacramenta suscipere poterunt; Si tamen locus interdictus esset, in eo Diuina audire non possent, sed extra.

21 *Dubium* tertium est de amentibus, & pueris, qui non habent vltim rationis, quales sunt communiter illi, qui non habent septimum annum completum; An isti generaliter interdicto populi includantur?

Prima opinio est afferentium non esse interdictos, si non sint doli capaces, secus, si sint capaces doli. sic Angelica, verbo interdictum 1. num. 5. Rosella, verbo interdictum 1. num. 8. Syluester, verbo interdictum 2. vers. Decimum septimum. Cordaba in Summa quaest. 60. Concl. 3. Alph. Viuald. tit. de interdicto, num. 141. Gregorius de Valentia tomo 4. quaest. 18. Disputa. 7. puncto 2. Tabiena, verbo interdictum 1. §. Decimo, in fine, Syluest. verbo interdictum quaest. 17. nu. 18. Summa Aletensis, par. 2. lib. 7. tit. 16. artic. 8. Couar. in c. Alma mater, par. 2. §. 4. nu. 5. de sentent. excomm. lib. 6. & Henriquez lib. 13. de Excomm. & interd. c. 42. §. 3. qui omnes hanc sententiam acceperunt ex Ioan. de Deo, quem citant, & sequuntur, & probant, quia non sunt doli capaces; ergo, nec culpabiles, & consequenter non merentur hanc penam.

Secunda opinio est Nauar. in Man. cap. 17. numer. 168. in fine. Simon. Maiol. lib. 3. de irreg. cap. 20. num. 2. Vgolin. Tab. 5. ca. 20. §. 2. & Cosmi Philatichi de Officio Sacerdot. par. 1. lib. 4. cap. 3. & Summae Coronae tit. de interd. num. 3. dicentium, interdicto populo hos omnes esse interdictos, & probant, quia interdictum etiam innocentes ligare potest.

Mibi autem magis placet opinio prima, maxime quia mitior; puto autem hanc sententiam defendendam esse hac via, non quia isti sint innocentes, & inculpabiles, quia vt rectè docuit Nau. innocentes interdicto ligari possunt, sed quia sunt incapaces culpa, rationeque carent, & eorum actus, si inter sint officij Diuini, non sunt actus liberi, immo nec liberi, nec ex electione; hi siquidem nulli sentiant, nec percipiunt quod officia diuina dicantur, vel cessant; Vad. sicut isti penas legum secularium non incurrunt, ita neque penas Ecclesiasticas incurrere videntur. Cui doctrinae fauet S. Thom. 2. 2. q. 10. art. 1. 2. vbi ait infan- tem non differre ab animali irrationali. Quia de causa infans, quem secum deserit mater, aut paedagogus non excluditur a Missa in interdicto loci generali, quia scilicet non magis videtur moraliter praesens Missa modo humano, quam brutum animal. Sicut etiam ob eandem rationem infans licite admittitur ad Claustrum Monialium, vt notant Corduba, casu 60. puncto 2. & Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. ca. 42. §. 3. in annotationibus in littera S. vbi citat etiam Nau. non obstante excommunicatione lata a Concilio Trid. sess. 25. de Regula. cap. 5. contra interdictum Claustri & septa Monialium. Sepeliri tamen non possunt isti infantes in Ecclesia tempore interdicti, quia sepultura prohibita aliam rationem habet, quae non deducitur ab aliqua cognitione prohibitionis eius actus, sed tantum ex eo quod Ecclesia tempore interdicti nulli coepus, seu cadaver admittat, officia vero diuina prohibentur, ne quis ea audiat, aut celebret, quae ratio aliquam eius actus cognitionem praerequirat. Sic Couar. in c. Alma mater, p. 2. §. 4. nu. 5. vers. Duodecimo, de sent. excomm. lib. 6. Henr.

Henriquez lib. 13. de Excommu. & interd. c. 12. §. 3. Vgol. de censur. Eccle. Tab. 5. c. 9. in principio, & Gregor. de Val. & Corduba locis allatis.

23 *Dubium quartum* est de illis, qui habitant in suburbijis, an censendi sint interdicti, populo Ciuitatis, cui adiacent suburbia, interdicto: Respondeo cum Calderino tract. de interdicto, memb. 2. Syluestro, verbo interdictum, 2. num. 15. vers. Decimum quartum. Tabiena, verbo interdictum 1. num. 9. §. 8. vers. Tertio Norandum. Alphonso Vivaldo titu. de interd. nu. 184. Vgol. de censur. Eccle. 1. ab. 5. ca. 20. §. 2. si isti non sint de populo Ciuitatis, sed sui iuris, vel de alio populo, non censentur interdicti cum populo Ciuitatis. Ratio est euidens: quia non sunt pars populi, nec cum eo vniuntur; Si autem sint de populo Ciuitatis, vtique interdicti erunt, populo interdicto. An vero isti sint de populo ciuitatis, vel sui iuris, vel de alio populo, cognoscitur potest maximè ex hoc, si participant de honoribus, & oneribus ciuitatis, vel alterius populi, vel si habeant sua partia onera, & suos honores.

24 *Quarta principaliter*, circa interdictum latum contra Clerum, siue interdicatur Clerus totius ciuitatis, siue alicuius parochie, siue interdicatur nomine Cleri, siue nomine Capituli, siue nomine Collegij Clericalis, aliqua etiam certa sunt, aliqua vero dubia.

Primo autem certum est, hoc interdicto non comprehendit ipsam Ecclesiam, quæ ad huiusmodi Clericos interdictos pertinet, vnde alij Clerici licite celebrant in illa. Sic glo. in c. si sententia, in verbo in Clerum, de senten. excomm. lib. 6. & idem docent Ioan. Calderin. cit. & Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 7. vers. Primum, quod interdicto Clero, de sent. excomm. lib. 6. Tabiena, verbo interdictum 1. num. 9. §. Octauo, vers. Quarto notandum. Henriquez lib. 13. de excommu. & interd. capit. 42. §. 4. vers. Quinto. Nau. in Man. ca. 27. num. 167. Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. tract. de interd. vers. Tertio, in fine, & Syluester, verbo interdictum 2. §. Octauum. Alphonso Vivaldo titu. de interd. nu. 160. Cosmus Philarchus, de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. cap. 3. Summa Corona titu. de interdicto, Notab. 8. Toletus lib. 1. instr. Sacerd. ca. 18. & colligunt ex cap. per exemptionem, de priuileg. lib. 6. vbi priuilegium exemptionis concessum Clericis alicuius Ecclesie non extenditur ad ipsam Ecclesiam, ergo multo minus extendi debet interdictum. Ratio est, quia priuilegium est fauor, interdictum est pena.

25 *Secundo*, interdicto Clero, non intelligitur interdictus populus pertinens ad illam Ecclesiam, sicut nec interdicto populo censetur Clerus interdictus; Vnde vno horum interdicto alter ad diuina officia, & Sacramenta est admittendus, vt habetur ex cap. si sententia, de sent. excomm. lib. 6. & DD. citatis.

26 *Tertio*, interdicto Capitulo, vel Collegio Clericorum, certum est intelligi interdictos omnes, & singulos, qui ad Capitulum, seu Collegium pertinent, etiam si absentes sint, & etiam si dignitatem in illa Ecclesia habeant, quos sic interdictos quocunque tempore, a loco sequitur hoc interdictum, ex Maiolo lib. 3. de irregu. cap. 20. num. 1. post Angel. in verbo interdictum 1. numer. 7. qui pro hoc refert Ioann. Andr. & Gemin. in d. capit. si sententia, additque interdictum hoc comprehendere tam Clericos, quam laicos, qui sunt de illo Collegio. Excipio Episcopum, tū quia communiter in vsu loquendi Canonum, & Conciliorum Episcopus contra distingui solet a Capitulo & Clero: tum quia vt diximus in materia de suspensione, Episcopi non incurunt suspensionem, aut interdictum, nisi de illis expressa mentio habeatur, vt habetur in cap. Quia periculoso, de sent. excomm. lib. 6.

27 *Quarto*, interdicto Clero alicuius loci, comprehenduntur omnes Clerici illius loci, etiam qui habent solam primam tonsuram vsque nō solum ad Sacerdotes, sed etiam ad beneficiatos, & habentes dignitates. Post Concilium autem Trid. Sess. 23. de reform. cap. 6. puto tonsuratos, & existentes in minoribus non censeri interdictos, nisi sint eiusmodi, vt gaudeant priuilegio Clericali: Ad hoc autem priuilegio gaudendum requirit Tridentinum, vt cedant in habitum, & tonsuram, & alicui Ecclesie inferuiant, vel per Epi-

scopum, ad studendum in Seminario Clericorum, aut in aliqua Schola, vel Vniuersitate destinati sint. Hoc eodem interdicto Cleri non comprehenditur Episcopus ob dicta.

28 *Quinto*, comprehenduntur Clerici sub interdicto familiarum, vnde si interdicatur familia alicuius, etiam includitur Clericus eius familie, vt expresse docet Rhodonensis communiter receptus a Summis, & ab Angelo, in verbo interdictum 1. num. 8. Summa Astens. par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. quæst. 11. Rosel. verbo interdictum, num. 14. Syl. verbo interdictum 2. num. 17. vers. Decimum sextum. Tabiena verbo interdictum 1. num. 9. §. Octauo, in fine, & citat Innoc. Summa Confess. lib. 3. tit. 3. quæst. 244. Alphonso Vivaldo titu. de interd. numer. 168. Summa Corcor. it. eod. in Notab. 9. Simone Maiolo, lib. 3. de irregu. c. 20. num. 1. & citat Armillam, in verbo interdictum, num. 11. Henriquez lib. 13. de excommu. & interd. cap. 42. §. 3. vers. Quarto. Vgol. de censur. Eccle. Tab. 5. c. 20. §. 5. nu. 2. & citat Felicianum, de censur. ca. 7. Ratio esse potest, quia familia nō facit Vniuersitatem, sed interdictum familie cadit super singulos, qui sunt de prædicta familia, ergo & supra Clericos, qui sunt de prædicta familia; vnde Clericus dictæ familie non desinit esse interdictus, eo quod recedat ab ea familia, & qui de nouo venit in eam familiam interdictam, non fit interdictus, ex Palud. 4. d. 18. q. 8. in ar. primo principalis. §. Quantum ad primum, Concl. 5. in fine, & §. Quantum ad secundum, Concl. 4. in fine, & Henriquez vbi supra, & est communis DD.

29 *Dubium primum est*, An interdicto Clero, comprehendantur Religiosi? Geminianus in cap. si sententia, de sent. excommu. lib. 6. ait, quod Clero interdicto, veniunt etiam Clerici seculares, & Regulares, tam mares, quam feminæ conuersi & conuersæ, quia omnes istæ personæ iam desierunt esse de populo, ergo sunt de Vniuersitate Ecclesiastica, & consequenter pertinent ad Clerum, & Couar. in ca. Alma mater, 2. par. §. 1. num. 8. §. Quinto, de sent. excomm. li. 6. ait hanc esse communem, & citat Ioan. Calderin. tract. de interd. memb. 2. & S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. cap. 3. & idem habent Nau. in Man. cap. 27. numero 167. post Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. in tract. de interd. vers. Tertio est considerandum. Cosmus Philarchus de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. capit. 3. Alphonso Vivaldo titu. de interd. nu. 159. Thomas Zerula in Praxi Episcopali, parte 2. verbo interdictum, in fine. Sebast. Medices, par. 2. Summa, tit. 9. quæst. 5. Toletus lib. 1. instr. Sacerd. ca. 18. Alij vt Syluest. verbo interdictum 2. num. 17. & Angel. verbo interdictum 1. num. 9. dicunt hos non comprehendere, nisi habeant aliquam dignitatem; puto autem ipsos loqui de dignitate seculari. Tabiena, verbo interdictum 1. numer. 9. §. Octauo. Maiolo lib. 3. de irregu. cap. 20. numer. 6. & citat Specul. in cap. si Canonici, in princip. de offic. ord. lib. 6. Henriquez lib. 13. de excommu. & interd. cap. 42. §. 3. Vgol. de censur. Eccle. Tab. 5. §. 5. num. 3. absolute docent Religiosos non intelligi sub interdicto Cleri; Et hi omnes cum Angel. & Syluestro tandem assignant hanc Regulam generalem, in fauoribus nomen Cleri extendi ad Regulares, & Moniales, quæuis sint nouiti, & subinde interdictis laicis, non interdicuntur Regulares etiam nouitij; in pœnis autem, & odiosis Clericorum appellatio solos seculares complectitur, non autem Claustrales, nec Conuersos, nec Nouitios, sicut e contra interdictis Religiosis, non includuntur Clerici seculares, contra Martinum Ledesm. 2. 4. quæst. 26. artic. 2. tract. de interd. vers. Tertio considerandum est. Nauar. in Man. capit. 27. num. 167. Ego in hac re dicerem considerata esse diligenter verba interdicti, & quidem si feratur sub nomine clerici, existimo non includi regulares; cum hi communiter sub nomine Cleri, aut Clericorum non veniant; sin autem feratur sub nomine personarum Ecclesiasticarum; putarem regulares comprehendere; Quia omnes personæ, quando se a populo seculari separauerunt, & se diuino cultui, aut seruitio Ecclesie dedicauerunt, immo et qui dedicauerunt se seruitijs piorum locorum, cū quibusdā conditionibus, oēs vocantur personæ Ecclesiasticæ, tū quia sūt sub speciali cura & protectione Ecclesie; tum, quia eorū labores ad Ecclesiam redūt vtilitatem

- 30 Quoad interdictum autem Doctorum, quo scilicet, interdiciuntur Doctores Ciuitatis, aut Collegij, dubium secundum est, an intelligantur etiam Clerici Doctores? In qua re certum est comprehendi omnes Doctores laicos Ciuitatis, & Collegij. De Clericis autem, Tabiena in verbo interdictum 1. num. 9. §. octauo. in fine. Armilla, verbo interdictum, num. 11. Simon Maiol. lib. 3. c. 20. num. 11. Alphonsus Vinal. ritu. de interdicto, num. 169. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. cap. 42. §. 3. versic. Quinto. dicunt etiam interdici, nisi aliunde de intentione constet: Alij tamen vt Angel. verbo interdictum 1. num. 9. Rosella verbo interdictum 1. num. 15. Syluest. verbo interdictum 2. num. 17. & Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 5. §. 5. num. 3. interdictos esse negant: Quia hoc interdictum comprehendit Doctores, vt faciunt aliquam Vniuersitatem, seu communitatem; Clerici autem Doctores non possunt esse de Vniuersitate, vel Collegio laicorum, & hæc sententia mitior & verior esse videtur.
- 31 Vltimo circa interdictum singulare aduertendum est, personam singularem dupliciter interdici posse; vno modo simpliciter, non specificando vnã rem magis, quã alteram, & sic huic singulari personæ interdicta sunt illa omnia, & singula, quæ ex natura interdicti prohibentur. Alio modo, ita vt personæ huic interdiciatur aliqua determinatè expressa, vt cum illi interdicitur ingressus Ecclesiæ, aut si alicui interdiciatur exercitium vnus, aut alterius ordinis. Qui duo interdiciendi modi inter se differunt, eo quod prior naturam potius interdicit, posterior verò naturam potius suspensionis participet, adeo, vt verbum illud interdiciendi in posteriori modo expressum, verbo prohibendi æquipolleat, vadè, si Petrus interdicitur simpliciter, omne quod per interdictum prohibetur, illi est prohibitum, si verò interdicitur a ministerio altaris tantum, omne aliud efficere potest, si autem interdicitur ab ingressu Ecclesiæ, omnia diuina ei prohibentur intra eandem Ecclesiam, quia includuntur in prohibitione ingressus illius, potest tamen diuina in domo, aut alio in loco extra Ecclesiam audire, ex Ledesm. 2. 4. q. 26. ar. 2. de interd. Notab. 5. & interdictus ab vno actu, seu ab actu vnus ordinis, actus ordinis inferioris exercere potest actus aut maioris, actus ordinis superioris exercere nõ potest. Tab. v. Interd. n. 14. §. Decimotertio. Simon Maiol. li. 3. de irr. eg. c. 20. nu. 4. Ant. in c. vel non est, de tẽp. ord. Armilla, verbo interdictum, nu. 20. arg. c. sollicitudinẽ, de appell. sic interdictus 32 ab exercitio actus. Subdiaconatus, aut interdictus ne promoueat ad ordinẽ Subdiaconatus, nec exercere potest actum Diaconatus, nec ad Diaconatũ promoueri potest. Et denique sic interdictus ybique locorum interdictus est, ne illi prohibita ante absolutionem exerceat, de qua re plura diximus cum de suspensione, & latius eam explicat Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. c. 43. §. 1. & §. 6.

De effectu interdicti localis, & personalis.
Quid circa Diuina officia licitum,
aut illicitum. Cap. V.

S Y M M A R I V M.

- 1 Interdictum omne hanc vim habet, vt a Diuinis prohibeat.
- 2 Interdicto prohibentur officia diuina, Sacramenta, & sepultura Ecclesiastica.
- 3 Missa semel in hebdomada, ad Eucharistiam pro infirmis conficiendam, non obstante quouis interdicto, iure antiquo celebrare potuit.
- 4 Officia diuina per interdictum prohibita, quænam sint.
- 5 Differentia inter ius antiquum, & nouum quoad Missæ celebrationem quænam sit.
- 6 Missa semel in hebdomada non solum in locis generaliter interdictis, sed etiam in Ecclesiis specialiter interdictis

olim celebrari potuit, & etiam sapius ex causa vngenti.

7 Glossæ error circa celebrationem Missæ semel in hebdomada celebrandæ, refellitur.

8 Missa semel in hebdomada celebranda in illis solum Ecclesiis licita, in quibus Eucharistia pro infirmis seruari solet, non in alijs.

9 Missa semel in hebdomada celebranda per quos Clericos fieri potest.

10 Officia diuina, cuiuscunque interdicti tempore, ad breues obligati, priuatim recitare possunt, & tenentur, aliam fructus respondentes pro rata omissionis amittunt.

11 Interdicti tempore, duo, aut tres simul officium, & horas recitare possunt.

12 Interdictum quid propriè circa officium prohibeat.

13 Interdicti generalis tempore, in Ecclesiis conuentionalibus Clerici bini, vel terni excommunicatis, & interdicti exclusis, ianuis clausis, horas recitare possunt.

14 Interdicti specialis tempore an Clerici bini, aut terni horas simul recitare possint.

15 Interdicti generalis tempore cur Religiosis primum vt officia diuina celebrare possint, concessum sit.

16 Interdicti generalis loci tempore quare Episcopos sit concessum, vt diuina officia licitè celebrare possint.

17 Templarijs, & Hospitalarijs, qui per Villas, & Ciuitates ad eleemosinam colligendam mittebantur, vt officia diuina interdicti generalis tempore celebrare semel in anno, conceditur.

18 Clericis secularibus etiam vt interdicti generalis loci tempore diuina officia celebrare possint, cum certa moderatione, iure nouo concessum est.

19 Priuilegia omnia, quæ cap. Alma mater, præcesserant, quatenus dicto c. contrariantur, per Bonifacium VIII. renouata sunt.

20 Cap. Alma mater. de solo interdicto generali, & non de speciali loci intelligendum.

21 Officia diuina tam in Ecclesijs secularibus, quam in Monasterijs, & Hospitalibus auctoritate Episcopi erectis, interdicti generalis tempore celebrari possunt.

22 Officia diuina generalis interdicti tempore, etiam extra Ecclesias, vt prius seruatis quatuor conditionibus possunt celebrari.

23 Officium diuinum, interdicti generalis tempore, qualiter [voce submissa] celebrandum.

24 Officium diuinum tempore generalis interdicti [exclusis excommunicatis, & interdictis] celebrari debet, & etiam laicis omnibus, qui priuilegio carent.

25 Particula [Præsertim] in cap. Alma mater, quos comprehendat.

26 Laici priuilegio carentes, cuiuscunque interdicti tempore a toto officio diuino, ac qualibet parte notabili illius excluduntur.

27 Missa sicca officium diuinum est, ad quam laici tempore interdicti non admitti debent.

28 Puer doli capax officia diuina tempore interdicti audire nequit.

29 Laici priuilegiati interdicti tempore ad officia diuina audienda admittuntur.

30 Priuilegium concessum Collegio, vel Conuentui audiendi diuina tempore interdicti, ad familiares non extenditur, sedus autem si personæ singulari sit concessum.

31 Priuilegium concessum personæ particulari de Missa audienda tempore interdicti, ad familiares eius, qui eandem interdicti dederunt, non extenditur.

32 Familiares laici priuilegiati diuina audire non possunt tempore